

Bruxelles, den 5. juni 2022
(OR. fr, en)

9713/22

LIMITE

JAI 787
FRONT 230
MIGR 174
COVID-19 113
SAN 329
TRANS 343
CODEC 821
COMIX 281

**Interinstitutionel sag:
2021/0428(COD)**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	9377/22
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage – Forberedelse af en generel indstilling

1. Den 14. december 2021 forelagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage ("Schengengrænsekodeks")¹ ledsaget af en konsekvensanalyse².
2. Forslaget er en del af en bredere ramme, der har til formål at gøre Schengenområdet stærkere og modstandsdygtigt og forbedre den samlede forvaltning af Schengensamarbejdet, herunder en revision af evaluerings- og overvågningsmekanismen til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne³, som Rådet opfordres til at godkende endeligt (som A-punkt) på samlingen i RIA-Rådet den 9.-10. juni 2022.

¹ COM(2021) 891 final.

² SWD(2021) 462 final.

³ 8130/22.

3. Forslaget om revision af Schengenrænsekodeksen er struktureret omkring fire hovedakser. For det første styrker det de retlige redskaber, som medlemsstaterne har til rådighed til at bekæmpe instrumentalisering af migranter ved Unionens ydre grænser. For det andet trækker denne revision på erfaringerne fra covid-19-krisen og søger at skabe et mere solidt retsgrundlag for restriktioner ved de ydre grænser i tilfælde af en sundhedskrise ved at indføre en ramme på europæisk plan. For det tredje har de foreslåede nye bestemmelser med hensyn til de indre grænser til formål at fremme anvendelse af alternative foranstaltninger, navnlig med henblik på at øge anvendelsen af tekniske foranstaltninger. Denne revision opretter navnlig en ny mekanisme til overførsel af personer med ulovligt ophold mellem medlemsstaterne. Sideløbende hermed foreslog Kommissionen at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ("tilbagesendelsesdirektivet"), således at medlemsstaterne kan genforhandle eller forhandle nye tilbagetagelsesaftaler⁴. Endelig er revisionen for det fjerde et svar på de vedvarende trusler i Schengenområdet, idet den moderniserer rammen for genindførelse og forlængelse af kontrol ved de indre grænser og indfører nye garantier for at bevare den frie bevægelighed, og desuden indføres med revisionen i artikel 28a en ny specifik mekanisme til koordinering af foranstaltninger vedrørende genindførelse af kontrol ved de indre grænser, når en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed berører flere medlemsstater og bringer Schengenrådets samlede funktion i fare.
4. Arbejdet med forslaget med deltagelse af de associerede stater begyndte i Rådet under det slovenske formandskab den 14. december 2021 i Grænsegruppen. Drøftelserne fortsatte under det franske formandskab på otte møder i gruppen og to møder mellem RIA-råderne⁵.

⁴ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.

⁵ Europa-Parlamentet har på sin side udpeget Sylvie Guillaume (S&D, FR) til ordfører.

Dette arbejde i Rådets forberedende organer har gjort det muligt at forbedre teksten, navnlig ved:

- at præcisere begrebet instrumentalisering ved en forenkling af definitionen og supplerung af teksten om de foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe for at håndtere en sådan situation. Der er også taget hensyn til Cyperns særlige situation
- i artikel 21a at imødekomme den anmodning om fleksibilitet, som medlemsstaterne har fremsat med hensyn til rejse- og sundhedsrestriktioner, der kan anvendes ved de ydre grænser, idet de nationale sundhedskompetencer respekteres. Samtidig med at princippet om væsentlige kategorier fastholdes, gør det kompromis, som formandskabet har foreslået, det muligt at henvise definitionen heraf til hver krise. Medlemsstaterne kan i øvrigt indføre strengere sundhedsrestriktioner, forudsat at de ikke har negativ indvirkning på Schengenrådets funktion. Situationen for personer i transit og situationen i grænseregioner er blevet afklaret
- at afklare anvendelsen af proceduren for overførsel mellem medlemsstater i artikel 23a ved at præcisere kriteriet om politisamarbejde og tydeliggøre, at det er frivilligt at anvende denne procedure, som indgår i et bilateralt samarbejde.

5. For så vidt angår rammen for genindførelse og forlængelse af kontrol ved de indre grænser har Kommissionens forslag til formål at imødegå de vedvarende trusler, som medlemsstaterne kan stå over for, samtidig med at de proceduremæssige garantier styrkes. For at sikre, at denne foranstaltning er en sidste udvej, har formandskabet bestræbt sig på at styrke disse garantier:

- ved at gøre medlemsstaternes kriterier og begrundelser i tilfælde af genindførelse og forlængelse af kontrol mere objektive, navnlig ved hjælp af den risikoanalyse, som medlemsstater skal fremlægge. Dette vil sammen med en tidsmæssig graduering af medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til begrundelse sætte Kommissionen i stand til at foretage en bedre vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af en sådan kontrol

- ved at gøre konsultationer mellem medlemsstaterne obligatoriske, når de foretages på anmodning af de direkte berørte stater
 - ved at gøre en udtalelse fra Kommissionen obligatorisk, hvis der er tvivl om nødvendigheden eller proportionaliteten af en genindførelse eller forlængelse. En sådan udtalelse skal under alle omstændigheder afgives efter 12 måneder
 - ved at sørge for, at der i forbindelse med denne kontrol tages behørigt hensyn til grænseregioners særlige situation.
6. EU-Domstolens dom (Store Afdeling) i de forenede sager C-368/20 og C-369/20⁶, som blev afsagt efter offentliggørelsen af Kommissionens forslag, bekræfter, at det er op til medlovgiverne at fastlægge en generel ramme for genindførelse og forlængelse af kontrol ved de indre grænser i Schengengrænsekodeksen. Der skal findes en rimelig balance mellem på den ene side den frie bevægelighed for personer og på den anden side behovet for at sikre den offentlige orden og den interne sikkerhed i medlemsstaterne. Desuden udgør muligheden for at genindføre kontrol ved de indre grænser en undtagelse, der skal fortolkes strengt, fra princippet om fri bevægelighed.

Formandskabet har under hensyntagen til denne dom sørget for at skabe en bedre ramme for bestemmelserne. Mens Kommissionens forslag i artikel 27a, stk. 5, gør det muligt at overveje kontrol ved de indre grænser uden tidsbegrænsning, har formandskabet foreslået at begrænse disse bestemmelser til større ekstraordinære situationer og i væsentlig grad styrke den risikovurdering, der skal fremlægges i meddelelsen om en yderligere forlængelse på seks måneder. Desuden fastsættes det i kompromisforslaget, at Kommissionen skal fremsætte en henstilling med henblik på at fastlægge foranstaltninger til og betingelser for ophævelse af denne kontrol i tilfælde af nødvendighed og proportionalitet.

⁶ Domstolens dom af 26. april 2022, forenede sager C-368/20 og C-369/20, ECLI:EU:C:2022:298.

Efter mødet i Coreper den 1. juni 2022 indførte formandskabet yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at skabe endnu bedre rammer for kontrol, hvis varighed kan overstige to år og seks måneder, hvis der ikke forefindes alternative foranstaltninger. I så fald skal Kommissionen under alle omstændigheder vedtage en henstilling om nødvendigheden og proportionaliteten af en sådan kontrol. Denne henstilling skal omfatte en rimelig frist for ophævelse af kontrollen, som medlemsstaten skal tage hensyn til.

7. Coreper opfordres til at gennemgå kompromisudkastet i bilaget til denne note med henblik på vedtagelse⁷ af en generel indstilling på samlingen i Rådet (retlige og indre anliggender) den 10. juni 2022 til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage.

⁷ Ændringer i forhold til den oprindelige tekst er angivet med **fed skrift og understregning** eller [...]. Desuden er ændringer i forhold til den seneste udgave angivet med gråt.

2021/0428 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") omfatter Unionen et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 ("Schengengrænsekodeksen")¹ fastsættes regler for persontrafik til og fra området uden kontrol ved de indre grænser ("Schengenområdet") samt mellem de medlemsstater, der er med i Schengenområdet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (3) I de senere år har Schengenområdet været udsat for hidtil usete udfordringer, som på grund af deres art ikke var begrænset til en enkelt medlemsstats område. Disse udfordringer understregede, at det er et fælles ansvar at opretholde den offentlige orden og sikkerhed i Schengenområdet, hvilket kræver en fælles og koordineret indsats mellem medlemsstaterne og på EU-plan. De viste også hullerne i de eksisterende regler for Schengenrådets funktion ved både de ydre og de indre grænser og behovet for at skabe en stærkere og mere robust ramme, som giver mulighed for en mere effektiv reaktion på de udfordringer, Schengenområdet står over for.
- (4) Kontrol ved de ydre grænser er ikke kun af interesse for de medlemsstater, ved hvis ydre grænse kontrollen foretages, men af interesse for alle de medlemsstater, der har ophævet kontrollen ved de indre grænser, og for Unionen som helhed. Medlemsstaterne skal sikre høje standarder for forvaltningen af deres ydre grænser, blandt andet gennem øget samarbejde mellem grænsevagter, politi, toldmyndigheder og andre relevante myndigheder. Unionen yder aktiv støtte ved gennem agenturerne, navnlig den europæiske grænse- og kystvagt, at stille finansiering til rådighed og forestå forvaltningen af Schengenevalueringssystemet. Det er nødvendigt at skærpe reglerne for de ydre grænser for derved i højere grad at kunne reagere på de nye udfordringer, der for nylig er opstået ved de ydre grænser.
- (4a) Integreret europæisk grænseforvaltning baseret på en firestrengt adgangskontrolmodel omfatter foranstaltninger i tredjelande, f.eks. inden for rammerne af den fælles visumpolitik, foranstaltninger med tilgrænsende tredjelande, grænsekontrollforanstaltninger ved de ydre grænser, risikoanalyser og foranstaltninger inden for Schengenområdet og tilbagesendelse. Grænsekontrol, herunder foranstaltninger til at lette lovlig grænsepassage, udgør en central del af den integrerede europæiske grænseforvaltning. For at forhindre og afsløre grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig migrantsmugling, menneskehandel og terrorisme, bør medlemsstaterne sammen med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning gennemføre den integrerede europæiske grænseforvaltning baseret på den firestrengede adgangskontrolmodel.**

- (5) Covid-19-pandemien har øget behovet for, at Unionen bliver bedre forberedt til at reagere på krisesituationer ved de ydre grænser i relation til sygdomme med et epidemisk potentiale, som er en trussel for folkesundheden. Covid-19-pandemien har vist, at trusler mod folkesundheden kan kræve ensartede regler for rejserestriktioner for tredjelandsstatsborgere, der indrejser i Den Europæiske Union. Vedtagelsen af inkonsekvente og divergerende foranstaltninger ved de ydre grænser for at imødegå sådanne trusler har en negativ indvirkning på hele Schengenområdet funktion, skaber mindre forudsigelighed for rejsende fra tredjelande og mindsker de mellemfolkelige kontakter med tredjelande. For at forberede Schengenområdet på fremtidige udfordringer af lignende omfang i forbindelse med trusler mod folkesundheden er det nødvendigt at oprette en ny mekanisme, som bør muliggøre rettidig vedtagelse og ophævelse af koordinerede foranstaltninger på EU-plan. Den nye procedure ved de ydre grænser bør anvendes i tilfælde **af en trussel mod den offentlige sundhed på grund af** en infektionssygdom med epidemisk potentiale som **fastslået** [...] af **Kommissionen efter rådgivning fra** Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme **og under hensyntagen til oplysninger fra de kompetente nationale myndigheder** [...]. Denne mekanisme bør supplere de procedurer, der foreslås indført i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler², navnlig når det anerkendes, at der foreligger en folkesundhedsmæssig nødsituation, og det reviderede mandat til Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme³.
- (6) Mekanismen bør give mulighed for, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager en forordning om fastsættelse af **midlertidige** rejserestriktioner, herunder restriktioner for indrejse **og midlertidige sundhedsrelaterede minimumsrestriktioner** [...], samt betingelserne for ophævelse af dem. Da sådanne foranstaltninger, som vedrører retten til indrejse på medlemsstaternes område, er af politisk følsom karakter, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en sådan forordning på forslag af Kommissionen.

² COM(2020) 727.

³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 851/2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (COM(2020) 726).

- (7) Det er vigtigt at bemærke, at i overensstemmelse med de gældende forpligtelser i henhold til EU-retten og folkeretten bør unionsborgere og tredjelandstatsborgere, som inden for rammerne af aftaler mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og disse tredjelands på den anden side er omfattet af samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere og deres respektive familiemedlemmer, altid have ret til indrejse i Unionen. Fastboende i Unionen bør altid have ret til at rejse tilbage til Unionen **og navnlig til den medlemsstat, hvor de opholder sig lovligt**. Retsakten bør fastsætte midlertidige minimumssundhedsrestriktioner, som disse personer kan være omfattet af. **For så vidt angår tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i Irland, bør medlemsstaterne på gensidigt grundlag tillade disse personer at vende tilbage til Irland ved transit gennem medlemsstaternes område. Irland opfordres til at tilpasse sin nationale politik til restriktionerne for rejser til Den Europæiske Union.** Denne retsakt bør indeholde alle de elementer, der er nødvendige for at sikre, at rejserestriktionerne er effektive, målrettede og ikkediskriminerende og står i et rimeligt forhold til udviklingen i den epidemiologiske situation. Den bør **fastlægge [...] de kategorier af personer, der af tvingende grunde er nødt til at rejse**, og som bør være fritaget for indrejserestriktioner, **og fastsætte betingelserne for, hvornår der undtagelsesvis kan indføres rejserestriktioner for disse personer. Disse kategorier bør omfatte for eksempel fagfolk inden for sundhedssektoren, grænsearbejdere, transportpersonale, diplomater eller andet internationalt personale, passagerer i transit, passagerer, der rejser af bydende familiemæssige årsager, søfarende, tredjelandstatsborgere, der søger international beskyttelse, sæsonarbejdere, studerende samt højt kvalificerede arbejdstagere, hvis beskæftigelse er nødvendig ud fra et økonomisk, samfunds- og sikkerhedsmæssigt synspunkt, og hvis arbejde ikke kan udsættes eller udføres i udlandet.** Derudover eller alternativt bør der i retsakten [...] **fastsættes** eventuelle geografiske områder eller tredjelands, hvorfra rejser kan gøres til genstand for særlige foranstaltninger, **og fastlægges en procedure for regelmæssig gennemgang af situationen og rejserestriktionerne** på grundlag af en objektiv metode og kriterier, der gælder herfor, som bør omfatte navnlig den epidemiologiske situation. I retsakten kan de betingelser, hvorunder rejser kan tillades, angives, f.eks. testning, karantæne, selvisolering eller andre passende foranstaltninger såsom kravet om at udfylde en kontaktopsporingsformular eller andre kontaktopsporingsværktøjer og under henvisning til navnlig eventuelle EU-systemer, der udvikles for at gøre det lettere at rejse under sikre forhold, f.eks. digitale certificeringssystemer. I givet fald kan der med retsakten også indføres en mekanisme, der gør det muligt at træffe supplerende foranstaltninger i tilfælde af, at den epidemiologiske situation forværres drastisk i et eller flere geografiske områder.

- (7a) Effektiviteten af restriktioner for rejser til Den Europæiske Union forudsætter, at der anvendes ensartede regler for tredjelande og tredjelandsstatsborgere. Anvendelsen af ensartede regler ved hjælp af gennemførelsesforordningen bør sikre beskyttelse af den offentlige sundhed og dermed bevare funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser. Medlemsstaterne kan vedtage strengere midlertidige sundhedsrestriktioner og andre relaterede restriktioner end dem, der er fastsat i gennemførelsesforordningen, forudsat at sådanne restriktioner ikke har negativ indvirkning på funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser. Sådanne foranstaltninger kan omfatte rejserestriktioner over for andre regioner eller tredjelande, der ikke er omfattet af gennemførelsesforordningen, hvis de bygger på en national risikovurdering og er forholdsmæssige. Desuden kan medlemsstaterne vedtage rejserestriktioner, hvis der ikke foreligger en gennemførelsesforordning fra Rådet. Gennemførelsesforordningen bør tage hensyn til den særlige situation i de oversøiske lande og territorier, der er omhandlet i artikel 355, stk. 2, i TEUF og opregnet i bilag II dertil.**
- (7b) Under anvendelsen af Rådets gennemførelsesforordning om fastsættelse af midlertidige rejserestriktioner og i henhold til de indrejsebetingelser, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 6, bør kun tredjelandsstatsborgere, der ikke er omfattet af indrejserestriktioner, og som opfylder andre sundhedsrelaterede indrejsebetingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen, tillades indrejse.**
- (7c) Transit inden for EU for EU-borgere og deres familiemedlemmer samt for kategorier af personer, der af tvingende grunde er nødt til at rejse, bør ikke være omfattet af midlertidige sundhedsrelaterede rejserestriktioner, så det bliver muligt for dem at nå frem til deres endelige bestemmelsessted. Eventuelle midlertidige sundhedsrelaterede restriktioner bør anvendes ved ankomsten til det endelige bestemmelsessted.**
- (8) Det er også nødvendigt at skærpe reglerne og styrke garantierne i EU-retten for at gøre det muligt for medlemsstaterne at handle hurtigt for at imødegå instrumentalisering af migranter. Med instrumentalisering bør forstås en situation, hvor et tredjeland **eller en ikkestatslig aktør** [...] tilskynder tredjelandsstatsborgere til eller gør det lettere [...] for dem at **rejse** til de ydre grænser **eller til en medlemsstat**[...] **med det mål at** [...] destabilisere Unionen [...] eller en medlemsstat, [...] når [...] sådanne foranstaltninger [...] **kan** bringe væsentlige [...] funktioner **i en medlemsstat** i fare, herunder [...] opretholdelsen af lov og orden eller beskyttelsen af den nationale sikkerhed.

- (9) Instrumentalisering af migranter kan henvise til situationer, hvor et tredjeland **eller en ikkestatslig aktør** [...] har tilskyndet tredjelandstatsborgere til eller gjort det lettere for dem på irregulær vis at rejse til [...] et område med henblik på at nå frem til medlemsstaternes ydre grænse, men det kan også henvise til [...] at tilskynde tredjelandstatsborgere til eller gøre det lettere for tredjelandstatsborgere, der allerede opholder sig i [...] **et** tredjeland, at rejse på irregulær vis. Instrumentalisering af migranter kan også indebære pålæggelse af tvangsforanstaltninger, der har til formål at forhindre tredjelandstatsborgere i at forlade grænseområderne i det tredjeland, der står bag instrumentaliseringen, i den anden retning end gennem en medlemsstat. **Situationer, hvor ikkestatslige aktører er involveret i organiseret kriminalitet, navnlig smugling, bør ikke betragtes som instrumentalisering af migranter, når der ikke er noget mål om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat. Endvidere bør humanitære bistandsaktioner ikke betragtes som instrumentalisering af migranter, når der ikke er noget mål om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat.**
- (9a) For så vidt angår Cypern indeholder Rådets forordning (EF) nr. 866/2004 af 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikel 2 i protokol nr. 10 til tiltrædelsesakten specifikke regler for linjen mellem Republikken Cyperns områder, hvor regeringen for Republikken Cypern udøver faktisk kontrol, og de områder, hvor regeringen for Republikken Cypern ikke udøver faktisk kontrol. Skønt linjen ikke udgør en ydre grænse, følger det heraf, at en situation, hvor et tredjeland eller en ikkestatslig aktør tilskynder tredjelandstatsborgere til eller gør det lettere for dem at passere linjen, bør betragtes som instrumentalisering.**
- (10) Unionen bør mobilisere alle de værktøjer, den råder over i form af diplomatiske, finansielle og operationelle foranstaltninger, til støtte for de medlemsstater, der står over for instrumentalisering. Unionens eller den pågældende medlemsstats diplomatiske indsats bør prioriteres som et middel til at tackle instrumentalisering. Dette kan i givet fald suppleres af Unionens indførelse af restriktive foranstaltninger.
- (11) Samtidig er det ud over disse foranstaltninger lige så nødvendigt yderligere at styrke de nuværende regler vedrørende kontrol ved de ydre grænser og grænseovervågning. For yderligere at bistå den medlemsstat, der er konfronteret med instrumentalisering af migranter, supplerer forordning (EU) XXX/XXX reglerne om grænsekontrol ved at fastsætte specifikke foranstaltninger på asyl- og tilbagesendelsesområdet, samtidig med at de pågældende personers grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig ved at sikre overholdelse af retten til asyl og den nødvendige bistand fra FN-agenturer og andre relevante organisationer.

- (12) **Medlemsstater kan** navnlig i tilfælde af instrumentalisering **af migranter eller i andre nødsituationer ved de ydre grænser** [...] begrænse grænsetrafikken til et minimum ved **midlertidigt** at lukke visse grænseovergangssteder **eller begrænse deres åbningstider** [...]. **I** forbindelse med alle sådanne begrænsninger bør der fuldt ud tages hensyn til de rettigheder, som unionsborgere, tredjelandstatsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i medfør af en international aftale, og tredjelandstatsborgere, som er fastboende udlændinge i henhold **til** national ret eller EU-retten, eller som er indehavere af visa til længerevarende **ophold** [...], samt deres respektive familiemedlemmer **og tredjelandstatsborgere, der søger international beskyttelse,** har. **Når et grænseovergangssted er lukket, bør sådanne kategorier anvende et andet grænseovergangssted, som stadig er åbent.** Desuden **kan medlemsstater navnlig i tilfælde af instrumentalisering af migranter, hvis tredjelandstatsborgere forsøger at gennemtvinge indrejse en masse ved hjælp af voldelige midler, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde sikkerheden og den offentlige orden.** [...] Sådanne begrænsninger **og foranstaltninger** bør [...] anvendes på en måde, der sikrer overholdelsen af forpligtelser vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement.
- (12a) **Uden at det berører muligheden for at træffe foranstaltninger i henhold til denne forordning i forbindelse med instrumentalisering, bør den pågældende medlemsstat** [...] tage hensyn til, om Det Europæiske Råd har anerkendt, at Unionen eller en eller flere af dens medlemsstater står over for en situation med instrumentalisering af migranter.
- (13) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bistår medlemsstaterne med at gennemføre de operationelle aspekter af forvaltningen af de ydre grænser, herunder informationsudveksling, levering af udstyr, kapacitetsopbygning og uddannelse af nationale grænsevagter, målrettet information og risikoanalyse samt indsættelse af det stående korps. Agenturets nye mandat giver betydelige muligheder for at støtte grænsekontrolaktiviteter, herunder screening og tilbagesendelsesoperationer, samt iværksættelse af en hurtig grænseintervention og/eller tilbagesendelsesindsats på den berørte værtsmedlemsstats anmodning og område.

- (14) I henhold til artikel 41, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1896 kræves det, at den administrerende direktør for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning henstiller til en medlemsstat, at den skal anmode agenturet om at indlede, gennemføre eller tilpasse sin støtte for at imødegå de konstaterede trusler og udfordringer ved de ydre grænser, når betingelserne i nævnte bestemmelse er opfyldt. Navnlig kan behovet for støtte fra agenturet blive tydeligt i situationer, hvor Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har foretaget en særlig sårbarhedsvurdering i forbindelse med instrumentaliseringen af migranter. På grundlag af resultaterne af en sådan sårbarhedsvurdering, eller når der er fastsat et kritisk indvirkningsniveau for et eller flere ydre grænseafsnit, og under hensyntagen til de relevante elementer i medlemsstatens beredskabsplaner, agenturets risikoanalyse og analyselaget i det europæiske situationsbillede henstiller den administrerende direktør til den pågældende medlemsstat at anmode agenturet om at indlede, gennemføre eller tilpasse sin støtte, jf. artikel 41, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1896. Denne kompetence hos den administrerende direktør berører ikke den generelle støtte, som agenturet kan yde til medlemsstaterne.
- (15) I tilfælde af instrumentalisering af migranter bør den pågældende medlemsstat desuden styrke grænsekontrollen, om nødvendigt blandt andet ved hjælp af yderligere foranstaltninger for at forhindre ulovlig passage og indsættelse af yderligere ressourcer og tekniske midler for at forhindre ulovlig grænsepassage. Sådanne tekniske midler kan omfatte moderne teknologier, herunder droner og bevægelsessensorer samt mobile enheder, **og, hvor det er relevant, alle typer stationær og mobil infrastruktur**. Brugen af sådanne tekniske midler, navnlig teknologier, der kan indsamle personoplysninger, skal ske på grundlag af og gennemføres i overensstemmelse med klart definerede bestemmelser i national lovgivning.
- (16) Kommissionen **kan vedtage en gennemførelsesretsakt** [...] **vedrørende fælles minimums**standarder for grænseovervågning, [...], samtidig med at der tages hensyn til grænsetype (land-, sø- eller luftgrænser), de indvirkningsniveauer, som agenturet fastsætter for hvert afsnit af de ydre grænser, jf. artikel 34 i forordning (EU) 2019/1896, og andre relevante faktorer **såsom geografiske særtræk** og en særlig reaktion i tilfælde af instrumentalisering af migranter.
- (17) Inden for området uden kontrol ved de indre grænser bør personer kunne færdes frit og i sikkerhed mellem medlemsstaterne. Det bør i den forbindelse præciseres, at forbuddet mod kontrol ved de indre grænser ikke berører medlemsstaternes kompetence til at foretage kontrol på deres område, herunder ved deres indre grænser, til andre formål end grænsekontrol. Det bør navnlig præciseres, at de nationale kompetente myndigheder, herunder sundhedsmyndighederne eller de retshåndhævende myndigheder, i princippet stadig frit kan foretage kontrol som led i udøvelsen af offentlige beføjelser i henhold til national lovgivning.

- (18) Forbuddet mod kontrol ved de indre grænser omfatter også kontrol, der har tilsvarende virkninger, men de kompetente myndigheders kontrol bør ikke anses for at svare til ind- og udrejsekontrol, når dens formål ikke er grænsekontrol, når den er baseret på generelle oplysninger og de kompetente myndigheders erfaringer med mulige trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, blandt andet når den har til formål at bekæmpe **ulovlig migration** [...] og grænseoverskridende kriminalitet i forbindelse med **ulovlig** [...] migration, når den er udformet og foretages på en måde, der klart adskiller sig fra systematisk personkontrol ved de ydre grænser, og når den foretages ved transportknudepunkter såsom havne, tog- eller busstationer og lufthavne **samt godsterminaler** eller direkte om bord på personbefordringsmidler, og når den er baseret på **en risikovurdering** [...].
- (19) Strømme af irregulære migranter bør ikke i sig selv betragtes som en trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed, men de kan nødvendiggøre yderligere foranstaltninger for at sikre Schengenområdet funktion.
- (20) Bekæmpelse af ulovlig **migration** [...] eller grænseoverskridende kriminalitet i forbindelse med **ulovlig** [...] migration såsom menneskehandel, migrantsmugling og dokumentfalsk samt andre former for grænseoverskridende kriminalitet kan navnlig omfatte foranstaltninger, der gør det muligt at kontrollere personers identitet, nationalitet og opholdsstatus, forudsat at denne kontrol ikke er systematisk, og at den foretages på grundlag af **en risikovurdering** [...].
- (21) Brugen af moderne teknologi til overvågning af trafikstrømme, navnlig på motorveje og andre vigtige veje, som udvælges af medlemsstaterne, kan medvirke til at bekæmpe trusler mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed. Forbuddet mod kontrol ved de indre grænser bør ikke forstås som en hindring for lovlig udøvelse af politimæssige eller andre offentlige beføjelser til at foretage kontrol i områder ved de indre grænser. Dette omfatter kontrol, som indebærer brug af de overvågnings- og kontrolteknologier, som generelt anvendes i området, eller som er baseret på en risikovurdering med henblik på at beskytte den interne sikkerhed. Brugen af sådanne teknologier til kontrol bør derfor ikke anses for at svare til grænsekontrol.
- (22) For at sådanne teknologier kan være effektive, bør det være muligt at anvende forholdsmæssige fartbegrænsninger ved vejkryds.
- (23) Forbuddet mod kontrol ved de indre grænser bør ikke begrænse gennemførelsen af kontrol i henhold til andre EU-retlige instrumenter. Reglerne i denne forordning bør derfor ikke berøre de gældende regler for gennemførelsen af kontrol af passageroplysninger i relevante databaser forud for passagerernes ankomst.

(24) Det er nødvendigt at sikre, at den kontrol, som medlemsstaterne udfører i forbindelse med udøvelsen af deres nationale kompetencer, fortsat fuldt ud er i overensstemmelse med et område, hvor der ikke er kontrol ved de indre grænser. Jo flere tegn der er på, at den kontrol, som medlemsstaterne udfører i deres grænseområder, har samme virkning som grænsekontrol, når der henses til formålet med denne kontrol, dens territoriale omfang og de mulige forskelle sammenlignet med den kontrol, der foretages på resten af den pågældende medlemsstats område, desto større er behovet for, at betingelserne for medlemsstaternes udøvelse politimæssige beføjelser i et grænseområde reguleres strengere og i detaljer samt begrænses, jf. Domstolens praksis.

(24a) Medlemsstaternes kompetente myndigheders udøvelse af de politimæssige eller andre offentlige beføjelser på deres område, herunder deres grænseområder, bør ikke have en uforholdsmæssigt stor indvirkning på bevægeligheden på tværs af de indre grænser, og således især føre til urimeligt lange ventetider. I en ånd af dialog og samarbejde bør medlemsstaterne underrette nabomedlemsstaterne om deres handlinger, navnlig når handlingerne forventes at have en større indvirkning på trafikken på tværs af grænserne.

(25) Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at forhindre ulovlige bevægelser blandt tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i et område uden kontrol ved de indre grænser. For at styrke Schengenområdet funktion bør medlemsstaterne kunne træffe yderligere foranstaltninger for at bekæmpe irregulære bevægelser mellem medlemsstaterne og ulovligt ophold. Hvis en medlemsstats nationale retshåndhævende myndigheder pågriber tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold **i grænse[...]områder i forbindelse med [...] kontrol, som udføres af de kompetente myndigheder inden for rammerne af bilateralt samarbejde, som navnlig kan omfatte fælles politipatruljeringer** [...], bør det være muligt for disse myndigheder at nægte sådanne personer ret til at indrejse eller opholde sig på deres område og at overføre dem til den medlemsstat, hvorfra de indrejste. **I forbindelse med opretholdelse og fremme af det multilaterale politisamarbejde mellem medlemsstaterne er kontrol, der foretages af de kompetente myndigheder inden for rammerne af et multilateralt samarbejde, også omfattet.** Den medlemsstat, hvorfra pågrebne tredjelandstatsborgere er kommet direkte, bør til gengæld være forpligtet til at tage imod dem. **Overførsel bør ikke omfatte personer, som indgiver en ansøgning om international beskyttelse, eller personer, som kan tilbagetages af en medlemsstat på de betingelser, som er fastsat i artikel 24 i forordning (EU) nr. 604/2013.**

- (26) Proceduren for en medlemsstats overførsel af pågribne tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold til den medlemsstat, hvorfra de kom direkte, bør gennemføres hurtigt, men være underlagt beskyttelsesforanstaltninger og ske under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og princippet om ikkeforskelsbehandling, der er nedfældet i chartrets artikel 21, for at forhindre racemæssig profilering. Det bør være muligt for myndighederne at foretage kontrol af de relevante oplysninger vedrørende de pågældende personers bevægelser, som umiddelbart er tilgængelige for myndighederne. Disse oplysninger kan omfatte objektive elementer, som gør det muligt for myndighederne at konkludere, at en person for nylig er rejst fra en anden medlemsstat, f.eks. hvis den pågældende er i besiddelse af dokumenter, herunder kvitteringer eller fakturaer, der dokumenterer den nylige rejse fra en anden medlemsstat. Tredjelandsstatsborgere, som er omfattet af overførselsproceduren, bør gives en skriftlig begrundet afgørelse. Selv om afgørelsen bør kunne fuldbyrdes straks, bør tredjelandsstatsborgere have adgang til effektive retsmidler til at klage over eller søge prøvelse af afgørelsen om overførsel. Dette retsmiddel bør ikke have opsættende virkning.
- (27) Den overførselsprocedure, der er fastsat i denne forordning, **er fakultativ og** bør ikke berøre medlemsstaternes eksisterende mulighed for at tilbagesende irregulære tredjelandsstatsborgere **med ulovligt ophold** [...] i overensstemmelse med bilaterale aftaler eller ordninger, jf. artikel 6, stk. 3, i direktiv 2008/115/EF ("direktivet om tilbagesendelse"), når sådanne personer afsløres et sted, som ikke er i nærheden et [...] grænse**område**. For at gøre det lettere at anvende sådanne aftaler og supplere målet om at beskytte området uden **kontrol** ved de indre grænser [...] bør medlemsstaterne have mulighed for at indgå nye aftaler eller ordninger og ajourføre de eksisterende. Kommissionen bør underrettes om sådanne ændringer eller ajourføringer såvel som om nye aftaler eller ordninger. Når en medlemsstat har tilbagetaget en tredjelandsstatsborger i henhold til proceduren i denne forordning eller på grundlag af en bilateral aftale eller ordning, bør den pågældende medlemsstat være forpligtet til at træffe en afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med direktivet om tilbagesendelse. For at sikre sammenhæng mellem de nye procedurer i denne forordning og de gældende regler om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, er det [...] nødvendigt med en målrettet ændring af artikel 6, stk. 3, i direktivet om tilbagesendelse. **Dette berører ikke anvendelsen af artikel 6, stk. 2.**
- (28) I ekstraordinære tilfælde kan det for at imødegå trusler mod Schengenområdet være nødvendigt for medlemsstaterne at træffe foranstaltninger ved de indre grænser. Medlemsstaterne har fortsat kompetence til at afgøre, om der er behov for en midlertidig genindførelse af grænsekontrol eller forlængelse af den. I henhold til de gældende regler kan der i et begrænset tidsrum genindføres kontrol ved de indre grænser under omstændigheder, hvor der viser sig en alvorlig trussel mod den interne sikkerhed eller den offentlige orden. Navnlig terrorisme og organiseret kriminalitet, større folkesundhedsmæssige krisesituationer eller større eller højt profilerede internationale begivenheder såsom sports- eller handelsbegivenheder eller politiske begivenheder kan udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige eller den interne sikkerhed.

- (29) Endvidere kan en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed også skyldes **tredjelandstatsborgeres** [...] større ulovlige bevægelser mellem medlemsstaterne, når dette skaber en situation, der lægger et **betydeligt** pres på de ansvarlige nationale tjenesters samlede ressourcer og kapacitet, og når de øvrige midler, der er fastsat bestemmelse om i denne forordning, ikke er tilstrækkelige til at håndtere disse strømme og bevægelser. Medlemsstaterne bør i den forbindelse kunne henholde sig til objektive og kvantificerede rapporter om ulovlige bevægelser, når der foreligger sådanne, navnlig når de regelmæssigt udarbejdes af de kompetente EU-agenturer i overensstemmelse med deres respektive mandater. Det bør være muligt for en medlemsstat at anvende oplysningerne fra agenturerne til i risikovurderingen at påvise den konstaterede trussels særlige karakter som følge af ulovlige bevægelser og dermed begrunde genindførelsen af kontrol ved de indre grænser **som en sidste udvej**.
- (30) Når indsatsen på EU-plan sker under omstændigheder, hvor truslens art skyldes vedvarende alvorlige mangler ved de ydre grænser, findes der ingen EU-dækkende mekanisme, der kan finde anvendelse på situationer, hvor en alvorlig trussel inden for Schengenområdet mod den interne sikkerhed eller den offentlige orden berører **flere** [...] medlemsstater og bringer et velfungerende Schengenområde i fare. Dette hul bør lukkes ved at indføre en ny beskyttelsesmekanisme for Schengenområdet, som muliggør koordinerede løsninger til beskyttelse af de personers interesser, som har ret til at drage fordel af området uden kontrol ved de indre grænser, og ved at maksimere effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet, samtidig med at deres negative bivirkninger minimeres.
- (31) Den nye beskyttelsesmekanisme for Schengenområdet bør gøre det muligt for Rådet på forslag af Kommissionen at vedtage en afgørelse om bemyndigelse til at genindføre kontrol ved de indre grænser eller at forlænge den, når dette er begrundet i en særlig trussel, som er konstateret på grundlag af underretninger fra individuelle medlemsstater eller andre oplysninger, navnlig en risikovurdering, i tilfælde af forlængelse af kontrollen ved de indre grænser ud over seks måneder. I lyset af den politisk følsomme karakter af en sådan afgørelse, som regulerer medlemsstaternes mulighed for under særlige omstændigheder at genindføre kontrol ved de indre grænser eller at forlænge den, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til på forslag af Kommissionen at vedtage en afgørelse. **Denne afgørelse bør omfatte alle passende afbødende foranstaltninger.**
- (32) Når det skal afgøres, om medlemsstaternes genindførelse af kontrol ved de indre grænser eller forlængelsen heraf er berettiget **og forholdsmæssig**, bør Rådet tage hensyn til, om der findes andre foranstaltninger, som kunne sikre et højt sikkerhedsniveau på området såsom de kompetente myndigheders øgede kontrol i områderne ved de indre grænser. Hvis en forlængelse af kontrollen ikke anses for berettiget **og forholdsmæssig**, bør Kommissionen i stedet anbefale, at der anvendes andre foranstaltninger, som anses for mere hensigtsmæssige til at imødegå den konstaterede trussel.

- (33) Indførelsen af den nye beskyttelsesmekanisme for Schengenområdet bør ikke berøre medlemsstaternes ret til forudgående at træffe ensidige foranstaltninger i overensstemmelse med forordningen, når situationen kræver det. Når EU-foranstaltningen er vedtaget, bør den imidlertid blive det eneste grundlag for en koordineret reaktion på den konstaterede trussel.
- (34) For at sikre overholdelsen af proportionalitetsprincippet bør Rådets afgørelse vedtages for en begrænset periode på op til seks måneder, som kan forlænges med forbehold af regelmæssig revision på forslag af Kommissionen, så længe truslen anses for at vare ved. Den oprindelige afgørelse bør omfatte en vurdering af den forventede virkning af de vedtagne foranstaltninger, herunder deres negative bivirkninger, med henblik på at fastslå, om kontrollen ved de indre grænser er berettiget, eller om der i stedet på effektiv vis kunne anvendes mindre restriktive foranstaltninger. I forbindelse med efterfølgende afgørelser bør der tages hensyn til udviklingen med hensyn til den konstaterede trussel. Medlemsstaterne bør straks underrette Kommissionen og medlemsstaterne om genindførelsen af kontrol ved de indre grænser i overensstemmelse med Rådets afgørelse.
- (35) Det bør også fortsat være muligt at genindføre kontrol ved de indre grænser, når alvorlige mangler i forvaltningen af de ydre grænser varer ved og bringer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser i fare. De perioder, hvori medlemsstaterne har indført grænsekontrol, fordi situationens hastende karakter har krævet det, eller hvor Rådet træffer afgørelse om at anbefale genindførelse af kontrol, fordi en trussel berører **flere** [...] medlemsstater, bør ikke medregnes i den toårige periode, der finder anvendelse på genindførelse af kontrol på grund af alvorlige mangler ved de ydre grænser.
- (36) Genindførelsen af kontrol ved de indre grænser har alvorlige konsekvenser for Schengenområdets funktion, uanset om det sker på grundlag af ensidige afgørelser truffet af medlemsstaterne eller på EU-plan. For at sikre, at alle afgørelser om genindførelse af grænsekontrol kun træffes, når det er nødvendigt som en sidste udvej, bør en afgørelse om midlertidig genindførelse af grænsekontrol eller forlængelse heraf baseres på fælles kriterier, hvor der skal lægges særlig vægt på, om denne foranstaltning er nødvendig og står i rimeligt forhold til målet. Proportionalitetsprincippet kræver, at genindførelsen af kontrol ved de indre grænser er omfattet af beskyttelsesforanstaltninger, som over tid øges.
- (37) I første omgang bør medlemsstaterne vurdere hensigtsmæssigheden af kontrol ved de indre grænser under hensyntagen til den konstaterede alvorlige trussels art. I den forbindelse bør medlemsstaterne være særligt opmærksomme på og vurdere den sandsynlige konsekvens af kontrol ved de indre grænser for personers bevægelighed inden for området uden indre grænser og grænseregionernes funktion. Denne vurdering bør indgå i den underretning, som medlemsstaterne skal fremsende til Kommissionen. I tilfælde af forlængelse af kontrollen ved de indre grænser i forbindelse med forudsigelige begivenheder ud over den indledende periode på seks måneder bør medlemsstaten også vurdere, hvor hensigtsmæssige alternative foranstaltninger vil være til at forfølge de samme mål som kontrol ved de indre grænser såsom forholdsmæssig kontrol, [...] der foretages **i forbindelse med kontrol inden for området** [...] eller gennem de former for politisamarbejde, der er fastsat i EU-retten, **herunder** [...] muligheden for at anvende overførselsproceduren **eller fælles foranstaltninger vedrørende midlertidige rejserestriktioner**.

- (38) For at begrænse de skadelige virkninger af genindførelsen af kontrol ved de indre grænser bør enhver afgørelse herom om nødvendigt ledsages af afbødende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør omfatte foranstaltninger, der sikrer en gnidningsløs afvikling af transit af gods og transportpersonales og søfarendes grænsepassage ved at etablere "grønne baner". Herudover og for at tage hensyn til behovet for at sikre bevægeligheden for personer, hvis aktiviteter kan være afgørende for at opretholde forsyningskæden eller leveringen af væsentlige tjenesteydelser, bør medlemsstaterne også anvende de eksisterende retningslinjer for grænsearbejdere⁴. På den baggrund bør der i forbindelse med reglerne for genindførelse af kontrol ved de indre grænser tages hensyn til de retningslinjer og henstillinger, der blev vedtaget under covid-19-pandemien som et solidt sikkerhedsnet for det indre marked med henblik på at sikre, at medlemsstaterne anvender dem, når det er relevant, som afbødende foranstaltninger for de negative konsekvenser af genindførelsen af kontrol ved de indre grænser. Der bør navnlig fastlægges foranstaltninger med henblik på at sikre det indre markeds uafbrudte funktion og beskytte grænseregioners og tvillingebyers interesser, herunder f.eks. tilladelser til eller undtagelser for indbyggere i grænseregioner.
- (39) Medlemsstaternes underretning bør være afgørende for vurderingen af, om kriterierne og betingelserne for en midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser er opfyldt. For at sikre et sammenligneligt sæt oplysninger bør Kommissionen i en gennemførelsesretsakt vedtage en standardformular til underretning om genindførelse af kontrol ved de indre grænser. Medlemsstaterne bør have ret til at klassificere alle eller dele af oplysningerne i underretningen, uden at det berører den måde, hvorpå hensigtsmæssige og sikre kanaler [...] fungerer.
- (40) For at sikre, at kontrol ved de indre grænser [...] er en sidste udvej, der kun anvendes, så længe det er nødvendigt, og for at gøre det muligt at vurdere, om en sådan kontrol er nødvendig og står i rimeligt forhold til målet om at imødegå forudsigelige trusler, bør medlemsstaterne i disse tilfælde udarbejde en risikovurdering, der skal forelægges for Kommissionen, når kontrollen ved de indre grænser forlænges ud over de indledende seks måneder som reaktion på forudsigelige trusler. Medlemsstaterne skal navnlig forklare omfanget af og udviklingen i den konstaterede alvorlige trussel, herunder hvor længe den konstaterede alvorlige trussel forventes at vare ved, og hvilke afsnit af de indre grænser der kan blive berørt, samt deres koordineringsforanstaltninger med de øvrige medlemsstater, som påvirkes eller sandsynligvis vil blive påvirket af sådanne foranstaltninger.
- (41) Kommissionen bør have ret til at anmode om yderligere oplysninger på grundlag af den modtagne underretning, herunder risikovurderingen eller samarbejds- og koordineringsforanstaltningerne med de medlemsstater, der påvirkes af den planlagte forlængelse af kontrollen ved de indre grænser. Hvis underretningen ikke opfylder mindstekravene, bør Kommissionen drøfte den med den berørte medlemsstat og anmode om yderligere oplysninger eller **kræve, at den pågældende medlemsstat [...] færdiggør sin oprindelige** [...] underretning.

⁴ 2020/C 102 I/03.

- (42) For at sikre en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed i forbindelse med de foranstaltninger, der påvirker rejser uden kontrol ved de indre grænser, bør medlemsstaterne også underrette Europa-Parlamentet og Rådet om hovedelementerne i den planlagte genindførelse af grænsekontrol. I berettigede tilfælde kan medlemsstaterne også klassificere sådanne oplysninger. I henhold til Schengenrænsekodeksens artikel 33 bør Kommissionen hvert år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvordan området uden kontrol ved de indre grænser fungerer ("Schengenstatusrapporten"), hvori der bør lægges særlig vægt på situationen med hensyn til tredjelandstatsborgeres ulovlige bevægelser på grundlag af de tilgængelige oplysninger fra de relevante agenturer og dataanalyser fra relevante informationssystemer. Heri bør også vurderes, om genindførelsen af grænsekontrol i det tidsrum, der er omfattet af rapporten, er nødvendig og står i rimeligt forhold til målet. Schengenstatusrapporten skal også omfatte de rapporteringsforpligtelser, som følger af artikel 20 i forordningen om Schengenevalueringmekanismen⁵.
- (43) Mekanismen for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i hastesituationer eller for at imødegå forudsigelige trusler bør give Kommissionen mulighed for at tilrettelægge konsultationer mellem medlemsstaterne, blandt andet på en hvilken som helst medlemsstats anmodning. **Denne konsultation bør tilrettelægges af Kommissionen, når en medlemsstat anmoder herom.** De relevante EU-agenturer bør inddrages i denne proces for at dele deres ekspertise, når det er relevant. Ved sådanne konsultationer bør der ses nærmere på, hvordan kontrollen ved de indre grænser udføres, og tidsplanen herfor, mulige afbødende foranstaltninger samt mulighederne for [...] at anvende alternative foranstaltninger. Hvis Kommissionen eller en medlemsstat har afgivet udtalelse, hvori der gives udtryk for betænkeligheder med hensyn til genindførelsen af grænsekontrol, bør sådanne konsultationer være obligatoriske.
- (43a) **I et område, hvor personer frit kan bevæge sig uden indre grænser, hvilket udgør et af Den Europæiske Unions vigtigste resultater i henhold til artikel 3, stk. 2, i TEU, bør genindførelsen af kontrol ved de indre grænser kun ske undtagelsesvis og bør kun gennemføres som en sidste udvej. Undtagelser til og fravigelser fra den frie bevægelighed for personer skal fortolkes strengt. For ikke at kompromittere selve princippet om, at der ikke må foretages kontrol ved de indre grænser som fastsat i artikel 3, stk. 2, i TEU og gentaget i artikel 67, stk. 2, i TEUF, bør kontrol ved de indre grænser på grund af samme trussel ikke genindføres for et ubegrænset tidsrum.**

⁵ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluering- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

- (44) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat have mulighed for at give udtryk for eventuelle betænkeligheder med hensyn til, om en medlemsstats beslutning om at genindføre kontrol ved de indre grænser på grund af en hastesituation eller for at imødegå en forudsigelig trussel, er nødvendig og står i rimeligt forhold til målet. Hvis der genindføres kontrol ved de indre grænser på grund af forudsigelige trusler, og den forlænges i sammenhængende kombinerede perioder på over [...] **tolv** måneder, bør det være et krav, at Kommissionen afgiver udtalelse om, hvorvidt en sådan kontrol ved de indre grænser er nødvendig og står i rimeligt forhold til målet. **I området uden kontrol ved de indre grænser er en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat ikke nødvendigvis tidsbegrænset. I en sådan situation,** og hvis en medlemsstat finder, at der er tale om [...] **en afgørende** ekstraordinær situation [...], der berettiger det fortsatte behov for kontrol ved de indre grænser i en periode på over to år, **bør der iværksættes yderligere sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til risikovurdering. Underretningen fra den berørte medlemsstat bør omfatte de foranstaltninger, den agter at træffe i samarbejde med andre medlemsstater, hvor det er relevant, således at truslen kan imødegås, samt en præsentation af de overvejede midler, tiltag, betingelser og tidsplaner med henblik på at ophæve kontrollen ved de indre grænser, således at princippet om fri bevægelighed opretholdes efter den sidste forlængelsesperiode.** Kommissionen bør afgive en **ny** [...] udtalelse. **Hvis denne udtalelse giver udtryk for betænkeligheder med hensyn til nødvendigheden og proportionaliteten af forlængelsen, bør Kommissionen uden unødigt forsinkelse vedtage en henstilling, der er rettet til den pågældende medlemsstat, og som angiver midler, tiltag, betingelser og en tidsplan med henblik på ophævelse af kontrollen ved de indre grænser. Hvis der fortsat er behov for kontrol ved de indre grænser, og en yderligere periode på seks måneder ikke er tilstrækkelig til at sikre, at der findes effektive alternative foranstaltninger til at imødegå den vedvarende trussel, bør den pågældende medlemsstat straks underrette Kommissionen om sin hensigt om at forlænge kontrollen ved de indre grænser og angive datoen for, hvornår den mener, at kontrollen senest ophæves. Kommissionen bør straks vedtage en henstilling om, hvorvidt en sådan endelig forlængelse, herunder datoen og anvendelsesområdet herfor, er forenelig med principperne om nødvendighed og proportionalitet i overensstemmelse med princippet om fraværet af kontrol ved de indre grænser som fastsat i artikel 3, stk. 2, i TEU og omhandlet i artikel 67, stk. 2, i TEUF. Henstillingen bør også, hvis det er relevant sammen med andre medlemsstater, fastsætte effektive kompensationsforanstaltninger, der skal gennemføres, og en rimelig tidsplan med henblik på at ophæve kontrollen ved de indre grænser. Formålet med denne procedure er således at finde en rimelig balance mellem fri bevægelighed og forlængelse af kontrol ved de indre grænser i et begrænset tidsrum under hensyntagen til de tilrådighedværende alternative foranstaltninger med hensyn til kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og beskyttelse af den indre sikkerhed.** Den pågældende **procedure** [...] berører ikke de håndhævelsesforanstaltninger, herunder traktatbrudsprocedurer, som Kommissionen til enhver tid kan træffe over for en medlemsstat for manglende overholdelse af dens forpligtelser i henhold til EU-retten. Hvis Kommissionen afgiver udtalelse, bør den indlede konsultationer med de berørte medlemsstater.

- (45) For at gøre det muligt at foretage en efterfølgende analyse af afgørelsen om genindførelse af kontrol ved de indre grænser bør medlemsstaterne fortsat være forpligtet til at forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om genindførelsen af kontrol ved de indre grænser, efter at kontrollen er ophævet. Såfremt kontrollen opretholdes i længere tid, bør der også indsendes en sådan rapport efter tolv måneder og derefter hvert år, hvis kontrollen undtagelsesvis opretholdes, og så længe den opretholdes. I rapporten bør der navnlig redegøres for den indledende og opfølgende vurdering af nødvendigheden af kontrol ved de indre grænser og overholdelsen af kriterierne for genindførelse af [...] kontrol ved de indre grænser. Kommissionen bør i en gennemførelsesretsakt vedtage en standardformular og gøre den tilgængelig online.
- (46) Ved anvendelsen af denne forordning må medlemsstaterne ikke diskriminere personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (47) De kompetente myndigheder udnytter deres beføjelser til at foretage kontrol inden for området og anvender de relevante procedurer under fuld overholdelse af databeskyttelsesreglerne i EU-retten. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på de kompetente nationale myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på denne forordning inden for deres respektive anvendelsesområder.
- (48) Formålet med denne forordning er at styrke Schengenområdet funktion. Dette mål kan ikke opfyldes af medlemsstaterne hver for sig. Det er derfor nødvendigt med en ændring af de fælles regler på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (49) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

- (50) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁶; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (51) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁷, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁸.
- (52) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF¹⁰ sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹¹.

⁶ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁷ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁸ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

¹¹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (53) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹², der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹³.
- (54) Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 2004/38/EF¹⁴.
- (55) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (56) Forordning (EU) 2016/399 og direktiv 2008/115/EF bør derfor ændres –

¹² EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

Artikel 1

I forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende **ændringer** [...]:

a) Nr. 12) affattes således:

12. "grænseovervågning": overvågning af grænserne på strækningerne mellem **grænseovergangssteder og overvågning** af grænseovergangssteder uden for den normale åbningstid, herunder forebyggende foranstaltninger, for at **forhindre eller afsløre** [...] ulovlig grænsepassage eller omgåelse af ind- og udrejsekontrollen".

b) Følgende indsættes som nr. 27) til nr. 30):

27. "instrumentalisering af migranter": [...] en situation, hvor **et tredjeland eller en ikkestatslig aktør** [...] tilskynder tredjelandsstatsborgere til eller gør det lettere for dem at rejse til de ydre grænser **eller til en medlemsstat** [...] **med det mål at destabilisere** [...] Unionen eller en medlemsstat [...], **når sådanne foranstaltninger** [...] **kan** bringe væsentlige [...] funktioner **i en medlemsstat** i fare, herunder [...] opretholdelsen af lov og orden eller beskyttelsen af den nationale sikkerhed

28. "væsentlige rejser": rejser i forbindelse med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov under hensyntagen til alle Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser [...]

29. "ikkevæsentlige rejser": rejser med andre formål end væsentlige rejser

30. "transportknudepunkter": luft-, sø- eller flodhavne og tog- eller busstationer **samt godsterminaler.**"

2) I artikel 5 indsættes **følgende** som stk. 4:

"4. **Medlemsstaterne** kan, **navnlig** i tilfælde af instrumentalisering af migranter **eller i andre nødsituationer ved de ydre grænser**, [...] **midlertidigt lukke bestemte** [...] grænseovergangssteder som anført i stk. 1 eller begrænse deres åbningstider, når omstændighederne kræver det.

Medlemsstater kan navnlig i tilfælde af instrumentalisering af migranter, hvis tredjelandstatsborgere forsøger at gennemtvinge indrejse en masse ved hjælp af voldelige midler, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde sikkerheden og den offentlige orden.

Enhver **foranstaltning** [...] i medfør af første **og andet** afsnit skal gennemføres på en måde, der er forholdsmæssig og tager fuldt hensyn til rettighederne for:

- a) personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten
- b) tredjelandstatsborgere, der er fastboende udlændinge i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF¹⁵, og personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre EU-forskrifter eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende [...] **ophold**, og deres respektive familiemedlemmer
- c) tredjelandstatsborgere, der søger international beskyttelse."

3) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13

Grænseovervågning

1. Hovedformålet med grænseovervågning er at **forhindre eller afsløre** [...] ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger over for personer, som har passeret grænsen ulovligt. **Desuden bidrager grænseovervågning [...] til at øge situationsbevidstheden og foretage risikoanalyser [...].**

En person, som har passeret en grænse ulovligt, og som ikke har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område, skal pågribes og gøres til genstand for procedurer under overholdelse af direktiv 2008/115/EF.

2. Grænsevagterne anvender **alle nødvendige ressourcer, herunder** stationære eller mobile enheder, til grænseovervågning.

Overvågningen gennemføres på en sådan måde, at den forhindrer og afskrækker personer fra ulovlig grænsepassage mellem grænseovergangssteder **eller** [...] omgåelse af ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne.

¹⁵ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

3. Overvågningen mellem grænseovergangsstederne skal foretages af grænsevagter, hvis antal og metoder skal afpasses efter foreliggende eller forudsigelige risici og trusler. Der skal foretages hyppige og pludselige ændringer af overvågningstidspunkterne og anvendes andre metoder eller teknikker, således at ulovlig grænsepassage effektivt **forhindres eller afsløres** [...].
4. Overvågningen skal foretages af stationære eller mobile enheder, der patruljerer eller posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme, idet formålet med overvågningen er at forhindre ulovlig grænsepassage eller at pågribe personer, som passerer **eller har passeret** grænsen ulovligt. Overvågningen kan ligeledes foretages ved hjælp af tekniske, herunder elektroniske, midler, udstyr, [...] overvågningssystemer **og, hvor det er relevant, alle typer stationær og mobil infrastruktur**.
5. [...] Medlemsstaterne intensiverer grænseovervågningen i det omfang, det er nødvendigt for at imødegå den øgede trussel, **navnlig når de står over for en situation med instrumentalisering af migranter**. Navnlig øger [...] medlemsstaterne om nødvendigt ressourcerne og de tekniske midler for at forhindre [...] ulovlige **grænsepassager**[...].
- [...].
6. Uden at det berører den støtte, som [...] agenturet kan yde til medlemsstaterne i tilfælde af instrumentalisering af migranter, kan agenturet foretage en sårbarhedsvurdering som fastsat i artikel 10, stk. 1, litra c), og artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896¹⁶ med henblik på at yde den nødvendige støtte til den pågældende medlemsstat.

På grundlag af resultaterne af denne vurdering eller alle andre relevante sårbarhedsvurderinger eller fastsættelsen af et kritisk indvirkningsniveau for det pågældende grænseafsnit som omhandlet i artikel 35, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2019/1896, fremsætter agenturets administrerende direktør [...] i henhold til nævnte forordnings artikel 41, stk. 1, henstillinger til enhver berørt medlemsstat.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019).

7. Kommissionen **kan** [...] vedtage [...] **en gennemførelsesretsakt** [...] vedrørende [...] **fælles minimumsstandarder** for grænseovervågning. [...] **Disse fælles minimumsstandarder skal tage hensyn til** [...] grænsetype, de indvirkningsniveauer, der er fastsat for hvert afsnit af de ydre grænser, jf. artikel 34 i forordning (EU) 2019/1896, og andre relevante faktorer **såsom geografiske særtræk. Denne gennemførelsesretsakt skal vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.**"

- 4) Titlen på kapitel V affattes således: "Særlige foranstaltninger vedrørende de ydre grænser".

[...]Følgende artikel [...] indsættes:

"Artikel 21a

Restriktioner for rejser til Den Europæiske Union

1. Denne artikel finder anvendelse på de situationer **med en trussel mod den offentlige sundhed som følge af**, at der i et eller flere tredjelande findes en infektionssygdom med epidemisk potentiale som defineret i Verdenssundhedsorganisationens relevante instrumenter, hvor Kommissionen, **efter rådgivning fra** Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme [...] **og under hensyntagen til oplysninger fra de kompetente nationale myndigheder, fastslår [...], at en sådan trussel kan have negativ indvirkning på området uden kontrol ved de indre grænser.**
2. Rådet kan på forslag af Kommissionen vedtage en gennemførelsesforordning **om, at der ved de ydre grænser skal anvendes** midlertidige restriktioner for rejser til medlemsstaterne.

[...] **Midlertidige rejserestriktioner** kan omfatte restriktioner for indrejse i medlemsstaterne og [...] **midlertidige sundhedsrelaterede minimumsrestriktioner**, der er [...] nødvendige for at beskytte den offentlige sundhed i området uden kontrol ved de indre grænser såsom testning, karantæne og selvisolering. **Midlertidige rejserestriktioner skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende.**

Medlemsstaterne kan, hvor det er begrundet i hensynet til folkesundheden, vedtage strengere midlertidige rejserestriktioner end dem, der er fastsat i gennemførelsesforordningen, som skal anvendes på deres område. Alle sådanne strengere restriktioner skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende. Vedtagelsen af strengere restriktioner må ikke have negativ indvirkning på funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser.

3. Følgende kategorier af personer er fritaget for indrejserestriktioner uafhængigt af formålet med deres rejse:
 - a) personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten
 - b) tredjelandsstatsborgere, der er fastboende udlændinge **som defineret i** [...] direktiv 2003/109/EF, og personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre EU-forskrifter eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende [...] **ophold**, og deres respektive familiemedlemmer.
4. Den i stk. [...] **2** omhandlede gennemførelsesforordning skal om nødvendigt indeholde følgende:
 - a) **fastsættelse** [...] af de geografiske områder eller tredjelande, hvorfra [...] rejser kan gøres til genstand for restriktioner eller fritagelser for restriktioner, **og fastlæggelse af en procedure for regelmæssig gennemgang af** [...] situationen i de berørte områder eller lande **og de indførte rejserestriktioner** på grundlag af objektive metoder og kriterier, navnlig den epidemiologiske situation
 - b) en definition af **de** [...] kategorier af personer, der foretager [...] væsentlige rejser, som er fritaget for [...] **indrejse**restriktioner
 - c) fastsættelse af betingelserne for indførelse af rejserestriktioner [...] for personer, der foretager en væsentlig rejse, [...]
 - d) **fastsættelse af midlertidige sundhedsrelaterede minimumsrestriktioner, som personer, der er omhandlet i stk. 3, litra a) og b), kan være underlagt**
 - e) fastsættelse af betingelserne for, at ikkevæsentlige rejser [...] kan begrænses eller fritages for restriktioner, herunder dokumentation, der skal fremlægges til støtte for fritagelsen, og betingelserne vedrørende varigheden og arten af opholdet i de områder eller lande, der er omhandlet i litra b)

5. Indrejserestriktioner for **personer, der foretager** en væsentlig rejse, [...] må [...] **kun indføres undtagelsesvis for en stærkt begrænset periode, indtil der er opnået tilstrækkelig viden om den sygdom, der er omhandlet i stk. 1, eller en ny variant deraf, og indtil andre sundhedsrelaterede restriktioner, som gælder for disse personer, og som er nødvendige for at beskytte den offentlige sundhed, identificeres og vedtages af Rådet.**

5) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23
[...]

Kontrol inden for medlemsstaternes område

Den omstændighed, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser, berører ikke:

- a) medlemsstaternes kompetente myndigheders udøvelse af de politimæssige eller andre offentlige beføjelser på deres område, herunder deres områder ved de indre grænser, som er tillagt dem i henhold til national ret, så længe udøvelsen af disse beføjelser ikke har en virkning, der svarer til ind- og udrejsekontrol. **Udøvelsen af beføjelser kan, hvor det er nødvendigt, omfatte brug af de overvågnings- og kontrolteknologier, som generelt anvendes i området med henblik på at imødegå trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden.**

De kompetente myndigheders udøvelse af deres beføjelser [...] **anses** navnlig ikke for at svare til grænsekontrol, når foranstaltningerne **opfylder samtlige følgende betingelser**:

- i) ikke har grænsekontrol som formål
- ii) er baseret på generelle oplysninger og de kompetente myndigheders erfaringer med mulige trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden med henblik på at:
- bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet
 - bekæmpe [...] **ulovlig** migration eller
 - dæmme op for spredningen af en infektionssygdom med epidemisk potentiale, **hvis eksistens er blevet godtgjort** [...] af **Kommissionen efter rådgivning fra** Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, **og under hensyntagen til oplysninger fra de kompetente nationale myndigheder**

- iii) er udformet og gennemføres på en måde, der klart adskiller sig fra systematisk personkontrol ved de ydre grænser, herunder når de gennemføres ved transportknudepunkter eller direkte om bord på person**befordrings**midler, og når de er baseret på en risikov**urdering** [...]
- iv) [...]
- b) en medlemsstats mulighed for i henhold til sin nationale lovgivning [...] at lade sine kompetente myndigheder eller **transportvirksomheder** udføre sikkerhedskontrol af personer ved transportknudepunkter, [...], forudsat at denne kontrol også foretages af personer, der rejser inden for en medlemsstats område
- c) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter
- d) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse for tredjelandstatsborgere til at anmelde deres tilstedeværelse på dets område **og hotelværter forpligtelse til at sørge for, at tredjelandstatsborgere udfylder og underskriver anmeldelser** i henhold til bestemmelserne i **henholdsvis** artikel 22 **og 45** i konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengenaf-talen mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ("Schengenkonventionen")
- e) sikkerhedskontrol af passageroplysninger i relevante databaser om personer, der rejser i området uden kontrol ved de indre grænser, som kan udføres af de kompetente myndigheder i henhold til gældende lovgivning."

6) Følgende artikel [...] indsættes:

"Artikel 23a

Procedure for overførsel af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold [...] , der pågribes i [...] [...] grænse[...] områder

1. I denne artikel **fastsættes proceduren for overførsel** [...] af en tredjelandsstatsborger **med ulovligt ophold**, der **pågribes** i [...] **grænseområder, jf. artikel 23,** under omstændigheder, hvor [...] følgende betingelser er opfyldt:

[...]

[...]

a [...]) tredjelandsstatsborgeren pågribes [...] i forbindelse med **kontrol, som udføres af de kompetente myndigheder inden for rammerne af [...] bilateralt samarbejde, som navnlig kan omfatte fælles politipatruljer, hvor medlemsstaterne er enige om at anvende en sådan procedure inden for rammerne af det pågældende bilaterale samarbejde, og**

b [...]) på grundlag af de oplysninger, som umiddelbart er tilgængelige for de pågribende myndigheder, herunder erklæringer fra den pågældende person, identitets- eller rejsedokumenter eller andre dokumenter, der findes på personen, eller resultaterne af søgninger i relevante nationale databaser og EU-databaser, er der tydelige tegn på, at tredjelandsstatsborgeren **med ulovligt ophold** er ankommet direkte fra den anden medlemsstat.

2. En medlemsstats kompetente myndigheder kan [...] **efter at have pågrebet** [...] en tredjelandsstatsborger **med ulovligt ophold i grænseområderne** [...] beslutte straks at overføre personen til den medlemsstat, hvorfra den pågældende indrejste eller søgte at indrejse, i overensstemmelse med proceduren i bilag XII. **Overførslen berører ikke bilaterale aftaler eller ordninger som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 2008/115/EF.**

3. Når en **overførende** medlemsstat anvender den i stk. 2 omhandlede procedure, skal den modtagende medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger for at modtage den pågældende tredjelandsstatsborger i overensstemmelse med procedurerne i bilag XII. **Der kan aftales praktiske retningslinjer inden for rammerne af det bilaterale samarbejde i overensstemmelse med proceduren i bilag XII.**
4. Fra den [et år efter denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen de oplysninger, der er registreret i overensstemmelse med punkt 3 i bilag XII vedrørende anvendelsen af stk. 1, 2 og 3."

7) Artikel 24, stk. 1, [...] affattes således:

"Medlemsstaterne fjerner alle hindringer for en smidig afvikling af vejtrafikken ved overgangsstederne ved de indre grænser, navnlig hastighedsbegrænsninger, der ikke udelukkende er fastsat af hensyn til trafikikkerheden eller påkrævet med henblik på anvendelsen af de teknologier, der er omhandlet i artikel 23, litra a) [...]."

8) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Generel ramme for midlertidig genindførelse af grænsekontrol eller forlængelse heraf ved de indre grænser

1. Hvis der i området uden kontrol ved de indre grænser foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed i en medlemsstat, kan denne medlemsstat undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved alle eller bestemte dele af sine indre grænser.

En alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed kan navnlig anses for at skyldes:

- a) aktiviteter i forbindelse med terrorisme eller organiseret kriminalitet
- b) større folkesundhedsmæssige krisesituationer
- c) en **ekstraordinær** situation, der er kendetegnet ved større ulovlige bevægelser af tredjelandsstatsborgere mellem medlemsstaterne, [...] **som lægger et betydeligt pres på de ansvarlige nationale tjenesters samlede ressourcer og kapacitet som dokumenteret ved hjælp af informationsanalyse og alle tilgængelige data, herunder fra EU-agenturer**
- d) større eller højt profilerede internationale begivenheder [...]

2. Under alle omstændigheder skal grænsekontrol **kun** indføres som en sidste udvej. Omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol må ikke overstige det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den alvorlige trussel.

Der må kun indføres grænsekontrol i henhold til artikel 25a og 28, når en medlemsstat har fastslået, at en sådan foranstaltning er nødvendig og forholdsmæssig under hensyntagen til de kriterier, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, og hvis denne kontrol forlænges, samt kriterierne i artikel 26, stk. 2. Der kan genindføres grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 29 under hensyntagen til kriterierne i artikel 30.

3. Hvis den samme trussel [...] varer ved, kan grænsekontrollen ved de indre grænser forlænges i overensstemmelse med artikel 25a, 28 eller 29.

Den samme trussel skal anses for at bestå, hvis medlemsstatens begrundelse for forlængelsen af grænsekontrollen er baseret på en konstatering af, at den samme trussel, som berettigede den oprindelige genindførelse af grænsekontrol, varer ved."

- 9) En ny artikel 25a indsættes efter artikel 25:

"Artikel 25a

Procedure i tilfælde, der kræver handling som følge af uforudseelige eller forudseelige begivenheder

1. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis øjeblikkeligt genindføre grænsekontrol ved de indre grænser.
2. Medlemsstaten underretter samtidig med genindførelsen af grænsekontrollen i medfør af stk. 1 Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, jf. artikel 27, stk. 1.
3. Med henblik på stk. 1 kan grænsekontrol ved de indre grænser straks genindføres i et begrænset tidsrum på op til en måned. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed varer ved, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i yderligere perioder, men højst i op til tre måneder.
4. Hvis der kan forudses en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed i en medlemsstat, underretter medlemsstaten Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, jf. artikel 27, stk. 1, senest fire uger før den planlagte genindførelse af grænsekontrol, eller **hurtigst muligt** [...], hvis de omstændigheder, der giver anledning til behovet for at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, først bliver kendt mindre end fire uger før den planlagte genindførelse.

5. [...] **Hvis** stk. 4 **finder anvendelse**, og uden at det berører artikel 27a, stk. 4, kan der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser i op til seks måneder. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed varer ved ud over denne periode, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i yderligere perioder, men højst i op til seks måneder.

Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om alle forlængelser, jf. artikel 27, inden for de frister, der er fastsat i stk. 4. Den maksimale varighed af grænsekontrollen ved de indre grænser må ikke overstige to år, jf. dog artikel 27a, stk. 5.

6. Den i stk. 5 omhandlede periode må ikke omfatte de perioder, der er omhandlet i stk. 3."

- 10) Artikel 26 affattes således:

"Artikel 26

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser og forlængelse heraf

1. For at fastslå, om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser er nødvendig og forholdsmæssig, jf. artikel 25, **stk. 2, vurderer** [...] medlemsstaten navnlig følgende:
 - a) hvor hensigtsmæssig genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser er i lyset af arten af den konstaterede alvorlige trussel, og navnlig om det er sandsynligt, at genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser på hensigtsmæssig vis vil imødegå truslen mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed
 - b) den sandsynlige konsekvens af en sådan foranstaltning for:
 - personers bevægelser inden for området uden kontrol ved de indre grænser og
 - grænseregionernes funktion under hensyntagen til de stærke sociale og økonomiske bånd mellem dem.
2. Hvis en medlemsstat beslutter at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i medfør af artikel 25a, stk. 5, vurderer den også i detaljer, om målene for denne forlængelse kan nås ved:
 - a) brug af alternative foranstaltninger såsom forholdsmæssig kontrol i forbindelse med [...] **kontrol inden for området** [...] som omhandlet i artikel 23, litra a)

[...]

[...]b)[...] **former for** politisamarbejde, der er fastsat i EU-retten, **herunder proceduren i artikel 23a**[...]

[...]c) fælles foranstaltninger vedrørende midlertidige restriktioner for rejser til medlemsstaterne som omhandlet i artikel 21a, stk. 2.

3. Når medlemsstaterne genindfører grænsekontrol ved de indre grænser eller forlænger den, sikrer de[...], at kontrollen ledsages af passende foranstaltninger, som afbøder virkningerne af genindførelsen af grænsekontrol for personer og godstransport, idet der tages særligt hensyn til de **stærke sociale og økonomiske bånd mellem grænseregionerne og til personer, der foretager væsentlige rejser.**"

11) Artikel 27 affattes således:

"Artikel 27

Underretning om midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser og risikovurdering

1. Medlemsstaternes underretning om genindførelse af kontrol ved de indre grænser eller forlængelse heraf skal indeholde følgende oplysninger:
- a) begrundelsen for genindførelsen eller forlængelsen, herunder alle relevante oplysninger om de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod dens offentlige orden eller interne sikkerhed
 - b) omfanget af den foreslåede genindførelse eller forlængelse, idet det præciseres, ved hvilken del eller hvilke dele af de indre grænser der genindføres grænsekontrol, eller kontrollen forlænges
 - c) en angivelse af de godkendte grænseovergangssteder
 - d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse eller forlængelse
 - e) **vurderingen af** [...], hvorvidt genindførelsen af kontrol ved de indre grænser, jf. artikel 26, stk. 1, eller forlængelsen heraf, jf. artikel 26, stk. 2, er nødvendig og står i rimeligt forhold til målet
 - f) hvis det er relevant, de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

To eller flere medlemsstater kan i fællesskab indgive en underretning.

Medlemsstaterne [...] [...] **indgiver** [...] underretningen **ved hjælp af** [...] en standardformular, der fastlægges [...] og [...] gøres tilgængelig online af Kommissionen. [...]

2. Hvis der har været indført grænsekontrol i seks måneder, jf. artikel 25a, stk. 5, skal alle efterfølgende underretninger om forlængelse af denne kontrol indeholde en risikovurdering. Risikovurderingen skal indeholde en beskrivelse af omfanget af og den forventede udvikling i den konstaterede alvorlige trussel, navnlig hvor længe den konstaterede alvorlige trussel forventes at vare ved, og hvilke afsnit af de indre grænser der kan blive berørt, samt oplysninger om koordineringsforanstaltninger med de øvrige medlemsstater, som påvirkes eller sandsynligvis vil blive påvirket af sådanne foranstaltninger.
3. Hvis **medlemsstaterne** genindfører eller forlænger grænsekontrol [...] **på grund af en situation** som omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra c[...]), skal [...] den vurdering, **der kræves i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra e),** også indeholde **en risikovurdering og** oplysninger om omfanget af og tendenserne i sådanne ulovlige bevægelser, herunder oplysninger indhentet fra de relevante EU-agenturer i overensstemmelse med deres respektive mandater og en dataanalyse fra relevante informationssystemer.
4. Den pågældende medlemsstat forelægger på Kommissionens anmodning alle yderligere oplysninger, herunder koordineringsforanstaltningerne med de medlemsstater, der er berørt af den planlagte forlængelse af grænsekontrollen ved de indre grænser, samt de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at vurdere den mulige anvendelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 23 og 23a.
5. De medlemsstater, der sender en underretning efter stk. 1 eller 2, kan om nødvendigt og i overensstemmelse med national ret beslutte at klassificere alle eller dele af oplysningerne.

En sådan klassificering udelukker ikke adgangen til oplysninger gennem egnede og sikre kanaler [...] for de øvrige medlemsstater, der er berørt af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser.

6. **Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt for at fastsætte den standardformular, der er omhandlet i stk. 1, tredje afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.**

12) Følgende artikel 27a indsættes:

"Artikel 27a

Konsultation med medlemsstaterne og udtalelse fra Kommissionen

1. Efter modtagelsen af underretningerne i henhold til artikel 27, stk. 1, kan Kommissionen **på eget initiativ, eller skal Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat, der bliver direkte berørt,** indlede en konsultationsproces, [...] herunder fælles møder mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser eller forlænge den, og de øvrige medlemsstater, navnlig dem, der bliver direkte berørt af sådanne foranstaltninger, og de relevante EU-agenturer.

Konsultationens **formål er at undersøge** [...] navnlig den konstaterede trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed, [...] **nødvendigheden og proportionaliteten** af den påtænkte genindførelse af grænsekontrol under hensyntagen til, hvor egnede alternative foranstaltninger er, samt til måder, hvorpå det sikres, at det gensidige samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med den genindførte grænsekontrol gennemføres.

Den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser eller forlænge denne kontrol, tager [...] hensyn [...] til resultaterne af denne konsultation, når den foretager grænsekontrol ved den indre grænse.

2. Efter modtagelsen af underretninger i forbindelse med genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser eller forlængelsen af denne kontrol **skal** Kommissionen, eller enhver anden medlemsstat kan, uden at det berører artikel 72 i TEUF, afgive udtalelse, hvis de på grund af oplysningerne i underretningen og risikovurderingen, hvis det er relevant, eller alle andre oplysninger har betænkeligheder med hensyn til, om den planlagte genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser eller forlængelsen heraf er nødvendig eller står i rimeligt forhold til målet.
3. Efter modtagelsen af underretninger i forbindelse med en forlængelse af grænsekontrollen ved de indre grænser i henhold til artikel 25a, stk. 4, som fører til en fortsættelse af grænsekontrollen ved de indre grænser i samlet **12** [...] måneder, afgiver Kommissionen en udtalelse om, hvorvidt en sådan kontrol ved de indre grænser er nødvendig og står i rimeligt forhold til målet. **Kommissionens udtalelse skal indeholde henstillinger, hvis det er relevant, om forbedring af samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at begrænse virkningen af kontrollen ved de indre grænser og bidrage til at mindske den vedvarende trussel.**

4. Når Kommissionen afgiver udtalelse som omhandlet i stk. 2 eller 3, [...] **iværksætter** den en konsultationsproces for at drøfte udtalelsen med medlemsstaterne.[...]
5. Finder en medlemsstat, at der foreligger [...] **en afgørende** ekstraordinær situation[...] **med hensyn til en vedvarende trussel**, som berettiger den fortsatte kontrol ved de indre grænser ud over den maksimale periode, der er omhandlet i artikel 25a, stk. 5, underretter den senest fire uger før den planlagte forlængelse Kommissionen **og de andre medlemsstater om, at den agter at forlænge sin kontrol ved de indre grænser, med yderligere en periode på op til seks måneder** [...]

Den nye underretning, **der tager hensyn til Kommissionens udtalelse afgivet i henhold til stk. 3, skal indeholde en risikovurdering i overensstemmelse med artikel 27**[...]:

- der dokumente[...]rer, at der fortsat består en trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed[...]
- **der dokumenterer, at alternative foranstaltninger til afhjælpning af truslen anses for at være eller har vist sig at være ineffektive på tidspunktet for underretningen**
- **der fremlægger de afbødende foranstaltninger, der overvejes i tilknytning til kontrollen**
- **der, hvis det er relevant, omfatter en fremstilling af de midler, tiltag og betingelser samt den tidsplan, der overvejes med henblik på ophævelse af kontrollen ved de indre grænser.**

Senest tre måneder efter denne underretning afgiver Kommissionen en **ny** [...] udtalelse. **Hvis denne udtalelse giver udtryk for betænkeligheder med hensyn til nødvendigheden og proportionaliteten af forlængelsen, vedtager Kommissionen uden unødigt forsinkelse en henstilling, der skal rettes til den pågældende medlemsstat, og som angiver midler, tiltag og betingelser [...] med henblik på ophævelse af kontrollen ved de indre grænser.**

Efter modtagelsen af denne underretning kan Kommissionen på eget initiativ, eller skal Kommissionen efter anmodning fra den medlemsstat, der bliver direkte berørt, indlede en konsultationsproces i overensstemmelse med stk. 1.

Hvis den procedure, der er omhandlet i nærværende stykke, bekræfter, at der fortsat er behov for kontrol ved de indre grænser, og en yderligere periode på seks måneder ikke er tilstrækkelig til at sikre, at der findes effektive alternative foranstaltninger til at imødegå den vedvarende trussel, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen om sin hensigt til at forlænge kontrollen ved de indre grænser og angiver dato for, hvornår den mener, at kontrollen senest ophæves i overensstemmelse med risikovurderingen som omhandlet i andet afsnit. Kommissionen vedtager straks en henstilling om, hvorvidt en sådan endelig forlængelse, herunder datoen og anvendelsesområdet herfor, er forenelig med principperne om nødvendighed og proportionalitet. Henstillingen fastlægger også, hvis det er relevant sammen med andre medlemsstater, effektive kompensationsforanstaltninger, der skal gennemføres, og en rimelig tidsplan med henblik på ophævelse af kontrollen ved de indre grænser. Den berørte medlemsstat tager hensyn til denne henstilling med henblik på at ophæve kontrollen ved de indre grænser på en bestemt dato.

13) Artikel 28 affattes således:

"Artikel 28

Særlig mekanisme, når en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed bringer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser i fare

1. Når Kommissionen fastslår, at den samme alvorlige trussel mod den interne sikkerhed eller den offentlige orden berører [...] **flere** medlemsstater og bringer den overordnede funktion af området uden **kontrol** ved de indre grænser i fare, kan den fremsætte et forslag til Rådet om at vedtage en gennemførelsesafgørelse, der bemyndiger medlemsstaterne til at genindføre grænsekontrol, **herunder enhver form for passende afbødende foranstaltning, der skal fastsættes på nationalt plan og på EU-plan**, når de tilgængelige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel **21a**, 23 og 23a, ikke er tilstrækkelige til at imødegå truslen. **Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at forelægge Rådet et sådant forslag.**
2. Afgørelsen skal gælde for en periode på op til seks måneder og kan efter forslag fra Kommissionen forlænges i yderligere perioder på op til seks måneder, så længe truslen varer ved, idet der tages hensyn til den i stk. 5 omhandlede revision.
3. Hvis medlemsstaterne genindfører grænsekontrol eller forlænger den på grund af den i stk. 1 omhandlede trussel, skal denne kontrol fra ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse baseres på denne afgørelse.
4. [...]
5. Kommissionen ser **regelmæssigt** nærmere på udviklingen i den konstaterede trussel samt virkningerne af de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse, med henblik på at vurdere, om foranstaltningerne fortsat er berettigede.

6. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater i Rådet om genindførelsen af grænsekontrol i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede afgørelse.
7. [...] **Medlemsstaterne kan træffe** andre foranstaltninger, som omhandlet i artikel 23 og 23a, som kan supplere kontrollen ved de indre grænser [...] **Kommissionen tager hensyn til dette i den i stk. 5 omhandlede revision**".

14) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Artikel 31 bliver stk. 1

b) Følgende tilføjes som stk. 2 **og 3**:

2. Såfremt en medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om genindførelsen af grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, meddeler den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet følgende:

a) [...] **omfanget af genindførelsen, idet det præciseres, ved hvilken del eller hvilke dele af de indre grænser der genindføres kontrol**

b) årsagerne til [...] genindførelsen

c) en angivelse af de godkendte grænseovergangssteder

d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse

e) i givet fald de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

3. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at give alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, i de tilfælde, der er begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed **eller fortrolighed i forbindelse med igangværende undersøgelser**.

Medlemsstaterne kan klassificere oplysninger i henhold til artikel 27, stk. **5**.

Klassificeringen af oplysninger udelukker ikke, at Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed for Europa-Parlamentet. Fremsendelse og håndtering af oplysninger og dokumenter til Europa-Parlamentet efter denne artikel behandles i overensstemmelse med de regler om fremsendelse og håndtering af klassificerede informationer, der finder anvendelse mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen."

15) Artikel 33 affattes således:

"Artikel 33

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Senest fire uger efter ophævelsen af grænsekontrollen ved de indre grænser forelægger de medlemsstater, som har foretaget grænsekontrol ved de indre grænser, en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om genindførelsen af kontrol ved de indre grænser og eventuelt forlængelse af denne kontrol.
2. Uden at det berører stk. 1, forelægger den berørte medlemsstat, hvis grænsekontrollen forlænges som omhandlet i artikel 25a, stk. 5, en rapport efter tolv måneder og derefter hver tolvte måned, hvis grænsekontrollen undtagelsesvis opretholdes.
3. I rapporten skal der navnlig redegøres for den indledende og opfølgende vurdering af nødvendigheden af grænsekontrol og opfyldelsen af de i artikel 26 omhandlede kriterier, gennemførelsen af kontrollen, det praktiske samarbejde med nabomedlemsstater, virkningerne for bevægeligheden for personer, navnlig i grænseregioner, og hvorvidt genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har været effektiv, herunder en efterfølgende vurdering af, om genindførelsen af grænsekontrol står i rimeligt forhold til midlet.
4. Kommissionen vedtager et ensartet format for en sådan rapport, **som skal fastsættes ved en gennemførelsesretsakt** og gør det tilgængeligt online. **Denne gennemførelsesretsakt skal vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.**
5. Kommissionen kan afgive udtalelse om den efterfølgende vurdering af den midlertidige genindførelse af kontrol ved en eller flere indre grænser eller ved dele heraf.
6. Kommissionen forelægger mindst en gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser ("Schengenstatusrapport"). Denne rapport skal indeholde en liste over alle beslutninger om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, der er truffet i løbet af det pågældende år. Den skal også indeholde en vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af genindførelser **og forlængelser** af grænsekontrol i den periode, som rapporten dækker, **samt** oplysninger om tendenserne på [...] området **uden kontrol ved de indre grænser** for så vidt angår tredjelandsstatsborgeres ulovlige bevægelser under hensyntagen til de tilgængelige oplysninger fra de relevante EU-agenturer **og** dataanalyse fra relevante informationssystemer. [...]"

16) I artikel 39, stk. 1, tilføjes som litra h):

- "h) [...] de [...] områder, der betragtes som grænseregioner og alle relevante ændringer heraf."

17) Som artikel 42b indsættes:

Artikel 42b
Underretning om grænseregioner

Senest **seks** [...] måneder efter denne forordnings ikrafttræden **fastsætter** medlemsstater **med fælles indre grænser i tæt samarbejde** [...] de dele af deres område, der betragtes som [...] grænseregioner, **idet der tages hensyn til de stærke sociale og økonomiske bånd mellem dem, og underretter Kommissionen herom.**

Medlemsstaterne informerer også Kommissionen om alle relevante ændringer heraf."

[...]

"[...]

[...]"

[...]18) Som nyt bilag XII indsættes:

"BILAG XII

DEL A

Procedure for overførsel af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold [...], der pågribes i [...] grænse[...]områder

1. Der træffes [...]afgørelse om **overførsel [...]** i henhold til artikel 23a, stk. 2, ved brug af en standardformular som fastsat i del B, som udfyldes af den kompetente nationale myndighed. Den finder anvendelse umiddelbart.
2. Den udfyldte standardformular udleveres til den pågældende tredjelandssstatsborger, som skal kvittere for modtagelsen af afgørelsen om **overførsel** ved at underskrive formularen og modtage en kopi af den underskrevne formular.

Hvis tredjelandssstatsborgeren nægter at underskrive standardformularen, anfører den kompetente myndighed dette afslag på formularen i rubrikken "Bemærkninger".
3. De nationale myndigheder, som træffer [...] afgørelse om **overførsel**, registrerer følgende oplysninger:
 - a) den pågældende tredjelandssstatsborgers identitet og nationalitet, for så vidt som dette kan fastslås
 - b) henvisninger til identitetsdokumentet, hvis det er relevant
 - c) i givet fald kopier af dokumenter eller data vedrørende den pågældende tredjelandssstatsborgers identitet eller nationalitet kombineret med de relevante nationale databaser eller EU-databaser
 - d) begrundelsen for **overførslen** [...]
 - e) datoen for **overførslen** [...]
 - f) den **modtagende** medlemsstat[...].

4. De nationale myndigheder, som træffer afgørelse om **overførsel** [...], [...] **underretter hvert år Kommissionen om antallet af personer, der overføres til andre medlemsstater, og anfører, hvilken eller hvilke medlemsstater personerne blev overført til og de pågrebne tredjelandsstatsborgeres nationalitet, hvis oplysningerne foreligger.**
- [...]
5. **Tredjelandsstatsborgere**, [...] **der er omfattet af en afgørelse om overførsel** [...], har ret til at påklage afgørelsen. Klager **over afgørelsen om overførsel** følger national ret. Tredjelandsstatsborgeren skal ligeledes have en skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle på tredjelandsstatsborgerens vegne i henhold til national ret, på et sprog, som den pågældende forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. Indgivelse af en klage har ikke opsættende virkning.
6. De myndigheder, som i henhold til national ret er beføjet hertil, sikrer, at en tredjelandsstatsborger, der er genstand for en afgørelse om **overførsel** [...], straks og senest inden for 24 timer overføres til de kompetente myndigheder i den **modtagende** [...] medlemsstat **inden for rammerne af det bilaterale samarbejde som omhandlet i artikel 23a, stk. 1, litra a)**. De myndigheder, som i henhold til national ret i den **modtagende** [...] medlemsstat er beføjet hertil, samarbejder med myndighederne i den **overførende** medlemsstat med henblik herpå.
7. Hvis en tredjelandsstatsborger, som er genstand for en afgørelse som omhandlet i stk. 1, er blevet befordret til grænsen af en transportvirksomhed, skal den [...] ansvarlige **myndighed** [...]:
- a) **i overensstemmelse med national ret** pålægge transportvirksomheden at tage ansvaret for den pågældende tredjelandsstatsborger og straks befordre denne til den **modtagende** medlemsstat [...]
 - b) indtil tilbagesendelse kan finde sted, træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med national ret og under hensyn til de lokale forhold for at forhindre, at tredjelandsstatsborgere, der er **omfattet af en afgørelse om overførsel** [...], [...] **forsvinder**.

DEL B

Standardformular til overførsel af **tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold [...] , der pågribes i [...] grænseområder**

Statens navn

Statens logo (angivelse af myndighed)

_____ (1)

OVERFØRSELSPROCEDURE VED DEN INDRE GRÆNSE

Den _____ kl. _____ ved (angiv typen af den indre grænse i nærheden eller andre relevante oplysninger vedrørende pågribelsen **i overensstemmelse med artikel 23a [...]**) _____

oplyser _____ undertegnede _____ følgende _____ med _____ hensyn _____ til: _____

Personoplysninger (hvis de foreligger)

Efternavn _____ Fornavn _____

Fødselsdato: _____ Fødested _____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl i _____

Type identitetsdokument _____ nummer _____

Udstedt _____ i _____ den _____

Visumnummer, _____ hvis det foreligger, _____ type _____ udstedt af _____

Gyldigt fra _____ til _____

i _____ dage: _____

Den pågældende er kommet fra _____ med (det anvendte transportmiddel anføres, f.eks. flynummer) og underrettes herved om, at vedkommende [...] vil blive overført til _____ i henhold til **artikel 23a i Schengengrænsekodeksen [...]**.

[...] Begrundelse [...] for, at vedkommende ikke har ret til at opholde sig i medlemsstaten:

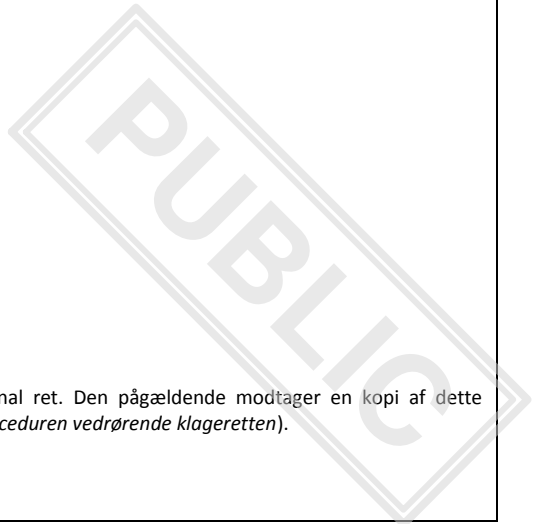
[...]

Bemærkninger

- Den pågældende person har nægtet af underskrive formularen.

Den pågældende person [...] De ansvarlige myndigheder [...]

Den pågældende kan påklage **overførslen** [...] **i overensstemmelse med** national ret. Den pågældende modtager en kopi af dette dokument (*hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag og proceduren vedrørende klageretten*).

Artikel 2

Ændring af direktiv 2008/115/EF

1. Artikel 6, stk. 3, i direktiv 2008/115/EF affattes således:

"3. Medlemsstaterne kan undlade at træffe afgørelse om tilbagesendelse af en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold på deres område, hvis den pågældende tredjelandstatsborger tilbagetages af en anden medlemsstat efter proceduren i artikel 23a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399* eller i henhold til bilaterale aftaler eller ordninger.

Den medlemsstat, der har tilbagetaget den pågældende tredjelandstatsborger i overensstemmelse med første afsnit, træffer afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med stk. 1. I sådanne tilfælde finder undtagelsen i første afsnit ikke anvendelse, **bortset fra undtagelsen i artikel 6, stk. 2.**

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om eksisterende, ændrede eller nye bilaterale aftaler eller ordninger."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

Artikel 3

Gennemførelse af ændringen af direktiv 2008/115/EF

[...] Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest [...] **12** måneder efter denne forordnings ikrafttræden de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser [...] **12** måneder efter ikrafttrædelsen.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til nærværende forordnings artikel 2 eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 6), finder dog anvendelse fra [den dato, hvor ændringerne i artikel 2 finder anvendelse i medlemsstaterne].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.
